

Krista Hafner

Marjanica pozdravlja lastovico

Marjanica: Lastovička, drobna ptička, dober dan!
Kdaj si se vrnila, kdaj si priletela
iz tujih krajev k nam?

Lastovica: Snoči, ko za gore sonce je tonilo,
ko večerno pesem v stolpu je zvonilo,
sem pozdravila domači hram.

Marjanica: Pa povej mi, lastovica, kje si bila
ves ta dolgi čas? Kje živela, kje
žgolela si vso zimo, ko ni bilo te
pri nas?

Lastovica: Čez morja tri, čez tri goré jeseni
mene pot vodila je. V deželi južni
sem živela, kjer sonce žge, kjer zime
ni, kjer palme kratke sence rišejo
in mušice skoz leto dni po zraku
plešejo.

Marjanica: Pa kdo te vodil je, kdo kazal ti je
v daljne kraje pot.

Lastovica: To bil je sam naš ljubi Bog.

Marjanica: Še to povej mi, ljuba ptička, zakaj
iz dežele bajne zdaj vrnila si se k
nam?

Lastovica: Da zopet bi pozdravila domači hram.
Ta planinski raj je moj rojstni kraj.
Tu svoje gnezdece imam. Mladiče v
njem gojila bom. To je moj lepi,
dragi dom. Vsako jutro vam budnice
bom žgolela, tebi, sebi, vsem Sloven-
cem srečo bom želela.

